

SENEGAL desembre 2004

Projecte

Com ara fa dos anys, quan vam anar al Marroc en Manel Broch, Lluís Carbó, Gustau Dos Santos, Juanjo Garra i Raimon Palauretbem a l'aeroport del Prat. Al quintet s'hi afegeix el Raimon Canals. Aquesta vegada volem anar amb la bicicleta entre ames a fer un recorregut trajecte d'uns 500 quilòmetres pel riu Senegal que és fronterer entre Mauritània i el Senegal.

No tinc gens clar de quina és la força que fa que s'uneixin dos personatges de Lleida (Gustau i Juanjo), dos del Penedès (els Raimons) amb un individu de Benicàssim (Lluís) i un altre de Badalona per anar a pedalar pel continent africà. Tampoc m'importa massa. La realitat és que des del 1999 de Jordània que ens trobarem amb el Gustau això ha anat en increment.

Un viatge d'aquest tipus és un reguitzell de situacions encadenades que trenquen amb la rutina quotidiana que s'han de resoldre d'una manera suficientment fluida per no quedar-se encallat en un problema inviable o molt més oneros d'allò que s'havia previst. Cada situació va fent esvair l'anterior de forma successiva i acaba oblidant-se o relativitzant-se. Per afrontar cadascun d'aquests problemes cal una important dosi de paciència, una certa experiència i un alt grau de capacitat de flexibilitat i adaptabilitat a les circumstàncies suposadament adverses.

1 • Divendres, 26 de novembre de 2004

BARCELONA - LISBOA - DAKAR

Arribo a l'aeroport amb el tren de les 16.22, que puntual és a les 17.00 h al Prat. En Lluís ja fa hores que fa guàrdia a la terminal A. Ha vingut en tren des de Benicàssim. La resta del personal va arribant als voltants de les 18.00 h, aquest any no tenen ganes de jugar al joc de perdre l'avió per apurar el temps al límit.

EL vol 737 de la TAP cap a Lisboa te marcat l'horari de sortida a les 19.50 h. Aquesta vegada és la companyia aèria qui juga a fer tard. En enlairem a les 20.30 h. El vol és d'una durada de 1.45 h. Arribem amb el temps just per l'enllaç amb el 209 de 21.55 h (-1 hora).

Abans d'enlairar-se el vol 209 de Lisboa a Dakar, la TAP distreu a tot el passatge amb el joc de canviar el punt d'embarcament de la porta 23 a la porta 19, i quan tot el passatge ja ha passat i despassat el control de seguretat, tornar a la porta 23. Divertit, encara que més d'un viatger es posa més nerviós del compte (van per treball i/o executius i per a ells el temps és or), demana al responsable, amenaça amb prendre mesures. En definitiva un organisme es dedica al transport i un altre per la seguretat, tot

ben descoordinat, com ha de ser! Ens enlairem, per fi, a les 22.00 h (una hora més a Barcelona).

2 • Dissabte, 27 de novembre de 2004

YOFF (DAKAR)

2.45 (horari local). Aterrem a Dakar. Tradicional llarga espera per formalitzar el control de passaports.

3.45 La cinta de transport mareja els equipatges dels viatgers que estem pacientment fent cua pel control de passaports. El nostre equipatge es lliura del tràngol de fer voltes i més voltes a la cinta. No ha arribat.

5.00 Hem fet la reclamació. Ens diuen (i nosaltres confiem) que arriben demà. Ens queixem de que perdem un dia, la resposta sàvia i immediata és: “Els dies no es perden!”

5.05 Anem a canviar divises. 100 euros = 65000 Fcfa cadascun.

5.10 Ens encabim tots sis en un taxi. El preu d'un taxi és 3000 F, dos taxis: $3000 \times 2 = 6000$ F. El taxista ens proposa tots sis per 7000 F. Matemàtica taxista (blanc o negre). Pactem 5000 F.

5.30 Hotel Oceànic, és ple. Sembla que els altres també Hi ha una fira que ha omplert totes les places hoteleres. Tornem a prop de l'aeroport. Hem fet un parell d'aturades per la pudor de la goma cremada d'un pneumàtic.

6.15 Ens posem a jeure els sis en dues habitacions de dos catres per 30000 F. Al taxista li paguem 10000 F. Els pagaments s'han fet havent de resoldre abans un complicat problema de matemàtiques africanes (després d'un entretingut regateig). A aquestes hores no estem per números.

A migdia ens llevem, fem una passejada per la platja de Yoff (que és el nom d'aquesta població propera a l'aeroport) que és quasi un barri de Dakar. Passem el dia practicant l'exercici de no perdre la paciència.

Demanam dinar a l'alberg on som allotjats “Auberge Tefesguy”. Triguen tres hores en cuinar-lo. Nosaltres bastant menys en cruspir-nos'el.

Estadísticament parlant el 50% del grup (no direm noms) calma l'impaciència consumint cigarrets per aspiració per l'extrem emboquillat, prèvia la ignició de l'altre extrem.

3 • Diumenge, 28 de novembre de 2004

DAKAR – ST. LOUIS - MATAM

EL despertador sona a tres quarts de tres del matí. El taxi puntual a les tres. Les bicicletes i l'equipatge han arribat i resten en un racó del recinte de recollida d'equipatges de l'aeroport. Tot funciona segons havíem previst. Cap problema, cap sorpresa, això perd interès, potser. aviat resultarà, fins i tot, avorrit viatjar a l'Àfrica.

Petita bronca, però enèrgica, entre els diferents gremis del taxi, entre els de llarg recorregut i els urbans. Hem de pagar un trajecte de taxi urbà malgrat no haver-lo utilitzat per tenir llogar un "set places" amb conductor.

Ahir vam decidir fer el viatge amb vehicle fins a Matam. Així que tenim les màquines carregades sobre el "set places" iniciem el trajecte. Són les 4.30 h. Vam pactar 85000 F (21000 pta) pel trajecte fins a Matam, ja que vam decidir retallar recorregut pel riu Senegal i esmerçar més temps per la Gran Costa des St Louis cap a Dakar. Suposem que creuarem la regió del Ferlo, la zona més àrida del país per ser la ruta més directa que va pel centre unint Dakar amb Matam.

A mesura que va fent-se de dia (mig endormiscats) veiem que la vegetació no esdevé més àrida, que una via ferroviària va paral·lela a la carretera i que l'itinerari s'orienta al nord. Sorpresa! en lloc de fer el trajecte pel centre anem seguint, en sentit, contrari la ruta que tenim pensat fer.

Després del tediós i llarg viatge enllaunats dins del "Peugeot", arribem a Matam. Són les 15.00 h.

Tot cercant un indret per allotjar-nos (doncs no hi ha hotel, ni res de semblant) anem a parar a un centre d'acollida de la dona, on ens donen una lliçó d'hospitalitat oferint-nos una paella d'arròs a la senegalesa, que ens mengem a la senegalesa, amb les mans.

Després de sospesar un parell de possibilitats decidim fer marxa enrera uns 10 km fins Ourossogui. A les 17.00 h estem còmodament instal·lats a l'hotel Oasis

4 • Dilluns, 29 de novembre de 2004

OUROSSOGUI - NGUIDJILONE

Pugem a les bicicletes després d'esmorzar al mateix hotel Oasis. Anem en direcció a Matam a trobar el riu Senegal. Els primers quilòmetres són d'asfalt, després seguim per pista paral·lela al riu que no veiem. Aviat trobem el riu i les dificultats. Degut a un pont esfondrat, hem de creuar en una canoa uns 15 metres d'un braç de riu que posa una mica d'emoció i acolloniment al trajecte. Als blancs ens fan pagar, són 2000 F, però alguns hi hauríem deixat l'ànima.

En pocs quilòmetres de nou tornem a trobar el riu. Ara d'una amplada considerable. Ens diuen que no hi ha cap problema per creuar el riu, tampoc per entrar a Mauritània.

També diuen, que la policia és “trés gentile”, però quan arribarem ara la frontera de veritat no sabem que pot passar i amb quines conseqüències haurem d'enfrontar-nos. Decidim no complicar-nos més la vida d'allò que és necessari, que no hem vingut per això. Seguim per territori de Senegal.

Trobem un seguit de petits poblats. En els més grans es crea un aldarull amb un petit exèrcit de criatures seguint-nos amb cridòria i ambient festiu.

Els problemes es presenten en forma de punxades dels pneumàtics com a conseqüència de creuar un indret amb abundància de vegetació arbustiva amb infinitat de punxes que es claven a les rodes. Tenim més d'una dotzena de punxades.

Cansats de tanta punxada i amb el dia que inicia l'ocàs parem en un poble i a la primera casa demanem per quedar-nos a dormir i a sopar. Ens hem quedat a mig camí de Kaedi, que és la població que ens hem posat com a primer objectiu. El poble és Nguidjilone. Paguem 2500 F per begudes i 10000 F per l'acolliment.

54,62 km	14,23 km/h	3 h 50 min
----------	------------	------------

5 • Dimarts, 30 de novembre de 2004

NGUIDJILONE - THILOGNE

Hem dormit al frontal de la casa. Ahir vam sopar dues grans paelles d'arròs amb ceba i indicis de pollastre. La temperatura a la nit ha estat molt agradable.

De matí comprovem les bicicletes. Hi ha 4 rodes punxades. Les reparam i també les que dúiem sense reparar, en comptabilitzem unes 16 punxades en total. No està malament per ser el primer dia.

No acabem de posar-nos en marxa. Acomiadament, agraïment per l'hospitalitat, “cadeau”, visita al col·legi, el mercat...

Als voltants de les nou sortim del poble. En set quilòmetres tenim 4 punxades. Quan ens aturem per reparar-ne una, abans no ens posem en marxa, ja hi ha una altra roda baixa de pressió.

Mentre fèiem la preparació i decidíem el país del nostre del viatge, el Gustau posava com a condicions: “país càlid, barat, bonic i que faci baixada”. Caldria afegir que no tingui una estora de “xinxetes vegetals”, que són les que provoquen les punxades.

Arribem a fer el treball en cadena, el primer desmunta la roda i el pneumàtic; el segon localitza el porus; el tercer posa el pegat i retorna la cambra al primer perquè la munti.

La marxa és lenta i el sol s'enlaira implacable i escalfa de valent. El terreny millora i les punxades minven.

En un poble indeterminat (que no s'indica el mapa que duem), parem a l'ombra d'un magnífic exemplar d'arbre. Ràpidament la mestressa d'un habitacle proper ens treu una estora perquè puguem seure i jeure. Ens ofereix menjar (arròs), es queda una mica disgustada davant la nostra negativa, ja se saps tenim la presa dels "tubabs". Volem arribar, de certesa no sabem on, però volem arribar.

El poble anomenat Silla, tot i que si està indicat en el mapa, és d'una importància inferior a l'anterior. En aquest punt decidim abandonar la "pastanaga" que hem anat seguint durant els dos dies darrers, és a dir, Kaedi. El nom d'aquesta població ha estat el mot que ens servia per preguntar sobre l'itinerari a seguir.

Degut a tanta punxada i per evitar els tràmits de frontera, decidim variar el rumb i anar al sud allunyant-nos definitivament del curs del poc visible riu Senegal i anar a trobar la carretera asfaltada.

De camí trobem un altre gual que hem de creuar amb l'equipatge a coll i l'aigua fins al genoll.

En arribar a Thilogne en la ruta d'asfalt entre St. Louis i Bakel, són les 17.00 h. No ens acaba de convèncer l'allotjament que ens ofereixen i prenem un transport per 12000F fins a Ourossogui. Ens instal·lem altra vegada a l'hotel Oasis.

Seguim reparant cambres d'aire. Si seguim així ens donaran un Certificat d'aptitud en el taller de reparació de pneumàtics. Ens diuen que demà podrem comprar cambres per a bicicletes. Tenim cambres amb 3 i 4 punxades, ja no les reparam.

Malgrat el reguitzell de punxades el comentari general de l'itinerari que hem seguit és força favorable: "Com els documentals de la 2, però sense lleons".

52,40 km	13,91 km/h	3 h 46 min
-----------------	-------------------	-------------------

6 • Dimecres, 1 de desembre de 2004

OUROSSOGUI - RANÉROU

Els mosquits i altres insectes no es veuen però es noten. Aquesta nit han fet una bona feina, tinc les mans i l'avantbraç clivellats.

De matí trobem tres rodes punxades de les que donàvem per reparades, al marge de les dues que encara estan per muntar. Tenim feina. Ens hem llevat a les sis per aprofitar la fresca de la matinada. La temperatura és molt agradable, a l'exterior dels edificis.

Impulsats pels aconteixements anem variant el rumb. Ara volem anar a St. Louis tot passant per Linguère. Fins Linguère hi ha 217 km i pretenem fer-ho en dues jornades.

S'ha acabat l'asfalt. Ara anem entenent la raó de fer una aparent gran volta amb el vehicle que ens va dur fins a Matam, aquesta pista és quasi impracticable per als turismes pels molts esvoranc que hi ha, produïts per pluges torrencials.

Aquest territori és molt més àrid. Encara que no hi manquen els arbres, que ens donem ombra mentre reparem les punxades, cada vegada més escasses.

Al poble nomenat Déndoudi trobem un senegalès que parla l'espanyol de castella. Està treballant a Palma de Mallorca, i ara gaudeix de les seves vacances. Ens informa que hi ha 50 km fins a Ranérou. Nosaltres, després d'una llarga reposada i de succionar 14 refrescos ens hi aventurem. Encara que més que una aventura sembla un viatge social per la relació que s'estableix amb els senegalesos de l'amplia zona rural del centre del país.

La pista va variant i sembla que millora, encara que no hi manca la sorra i les freqüents desviacions. A voltes hi ha indicis d'haver estat asfaltada.

Davant de l'imminent posta de sol en Raimon Palau i jo ens avancem. Just abans de fer-se fosc arribem a Ranérou cerquem un lloc per dormir i ens proveïm de begudes refrescants per tots. Poc després arriben els altres ben rescalfats pel sol, cansats de manxar pneumàtics i assedegats.

Per un moment hem tingut la il·lusió que el sol se'n va a dormir, però segueix posant-se vertical en altres indrets, mostrant el seu màxim rigor, i demà tornarà amb la mateixa força, serà un fet transitori.

En mig de la foscor aconseguim que ens cuinin un pollastre amb ceba i acompanyat d'un tros de pa, serà el sopar d'avui. Per dormir anem a veure el cap de policia. Un jove molt amable que ens acull amb la tradicional hospitalitat senegalesa en particular i africana en general.

88,05 km	16,23 km/h	5 h 25 min
-----------------	-------------------	-------------------

7 • Dijous, 2 de desembre de 2004

RANÉROU – YONOFÉRE

La nostra intenció és sortir el més aviat possible per aprofitar les hores en les quals el sol encara no és massa fort, però no acabem d'aconseguir-ho. Ens posem en marxa a les sis i mitja. Desmuntem i posem ordre al dormitori que ens va cedir el cap de policia.

Anem a fer un mos abans de sortir a pedalar. La pista ha millorat d'una manera bastant ostensible. També tenim menys punxades encara que no ens abandonen del tot. Quan duem 47 km parem una bona estona en un poblat. Ens conviden a te i després ens serveixen arròs. Tornem a la carretera a les 15.00 h, quan el sol encara és molt agressiu. La carretera continua variada, tenim tres punxades més.

Arribem a Nacara prop de Yonoféré. Són les 17.00 h. Demanem acolliment al poblat. Ningú entén ni parla el francès. Més tard arriba el mestre de l'escola que parla francès i l'anglès. No acabem d'entendre que les classes es donen en francès i que cap escolar entengui res de francès.

Per preveure l'esmorzar de demà un xicot s'acosta fins al poble a comprar pa i llaunes, el mestre l'acompanya per vetllar la bona execució de la gestió.

Després de tres hores ens ofereixen una cassola d'arròs amb quatre talls dels dos pollastres que han matat per fer-nos un suposat cús-cús.

59,58 km	14,85 km/h	4 h 00 min
-----------------	-------------------	-------------------

8 • Divendres, 3 de desembre de 2004

YONOFÉRE – LINGUÈRE

Ens despertem a les sis. En el poblat fa estona que ja traginen amb el repicar dels pals en els cubilets de moldre el mill.

Abans de posar-nos a la ruta reparam dues rodes. Els tres del “vici” segueixen malgrat que fa dies que tenen “bici”. Aquest no era el tracte.

Al quilòmetre 33 arribem a Loumbel Lana. Ens informen que en deu quilòmetres la pista millora (?). Efectivament no hi ha reguerons que barrin el pas, ni sorra abundant, però la petita capa de sorra, la petita ondulació que presenta el terreny i una lleugera brisa quebufa de cara talment sembla que estiguem pujant un port de no massa pendent però d'una llargària inacabable en el qual, quan arribes al cap damunt no hi ha la recompensa de la baixada.

Arribem a Linguère poc abans de les 14.00 h. Ens instal·lem, per força, a l'hotel Thioossane piazza, doncs l'altre (dels dos que hi ha) no ens poden acollir, tot i que l'ambient ens sembla més simpàtic.

El tracte en les poblacions més grans no és mateix al que estem acostumats. Ens cobren 15000 F per habitació i per endavant. Ens serveixen un dinar senzill però ràpid.

78,11 km	16,44 km/h	4 h 45 min
-----------------	-------------------	-------------------

9 • Dissabte, 4 de desembre de 2004

LINGUÈRE - LOUGA

El calor de la nit dins de l'habitació no és que sigui insuportable, però comparat amb la temperatura exterior no dona opcions. A les cinc del matí el Lluís i jo sortim a prendre la fresca al pati, total de mosquits n'hi ha tants dins com fora.

Ahir a la tarda mentre fèiem una altra sessió de reparació de pneumàtics vam decidir seguir pedalant en direcció a St. Louis que dista uns 200 quilòmetres.

Una roda de les reparades ahir està totalment buida, la reparació no va ser del tot eficaç.

Com la població és prou gran hi ha mesquita, i ja ressonen els altaveus invitant a la pregaria als seus fidels.

A les set del matí no està preparat l'esmorzar com ens havien dit. Definitivament tornarem a sortir més tard d'allò que voldríem. Són dos quarts de nou quan ens posem a la carretera.

Avui però sembla que les coses ens van de cara. Hem trobat l'asfalt, el cel enteranyinat ens lliura del sol implacable i el vent està en calma. Passem per Dhara com una exhalació. A dos quarts de dotze hem recorregut 70 km. Fins que tenim la primera punxada del dia. Les cambres "made in india" que vam han estat un fracàs.

Mentre reparam una punxada el Juanjo rep un cop al cap d'una bicicleta que li cau per sobre quan estava estirat al terra.

Ha tornat a canviar la sort. Trenquem dos radis d'una roda. Un d'ells del costat del pinyó i no duem eines per extraure'l. Substituïm un dels radis, és massa curt, cal triar-ne un altre entre l'assortit que duem. En trobem un de la mida, no és del mateix pas de rosca que el capçal. Desmuntem el pneumàtic, substituïm el capçal. Muntem el pneumàtic. Centrem la roda i continuem la marxa deixant enrere els problemes resolts amb un notable i un xic de paciència.

Accelerem a fons a la recerca del Juanjo el Raimon Canals que han anat fent camí mentre nosaltres ens barallàvem amb la roda. Els trobem a la botiga de Mouk-Mouk allunyada de la carretera per un terreny sorrenc a més no poder. Cal anar a peu amb dificultat. Acabem amb les existències de begudes refrescants. Es veuen vestigis d'una estació de ferrocarril i rails que s'han utilitzat per elements metàl·lics de la construcció. Les infraestructures de l'època colonial han anat en manifesta regressió.

Seguim pedalant sense incidents remarcables per arribar a Louga després d'una llarga cavalcada a les 17.30 h

128,99 km	22,38 km/h	5 h 46 min
------------------	-------------------	-------------------

Decidim no pernoctar a Louga i perllongar la jornada fins a Saint Louis. Sortim a les afores de la ciutat fins a la "gare routière". Per no perdre el costum hem d'anar manxant una roda per poder arribar-hi sense canviar la cambra d'aire. Prenem un minibus fins a St. Louis, que dista uns 70 km per 15000 F. Afegim 5000 F més per perllongar el trajecte fins l'hotel sense haver de negociar dos taxis, descarregar i tornar a carregar tot l'equipatge.

L'hotel de la Poste és complet, ens endossen al Residence que tampoc disposa de places, anem a raure finalment a l'hotel du Palais. Senzill, agradable i barat.

Sense necessitat d'exhibir el passaport hem passat tota una sèrie de fronteres: l'amagat i tranquil riu Senegal dels voltants de Matam contrasta amb exhuberant i cabalós de la desembocadura a St. Louis; la sequedat del clima de la sabana contrasta amb la salabror del litoral; l'austeritat i senzillesa de la gent del Ferlo contrasta amb

l'ostentació dels turistes de l'antiga ciutat colonial de St. Louis; la precarietat dels poblats de cabanes de fang i palla contrasta amb una ciutat urbanitzada.

10 • Diumenge, 5 de desembre de 2004

SAINT LOUIS

Ens decidim per passar el dia per Saint Louis i rodalies. Contactem amb un xicot senegalès que està treballant a Madrid. Primer anem a visitar un parc proper sense cap interès (quatre tortugues, algunes gaceles...) i després en una canoa fem un llarg recorregut a la Langue de Barbarie.

Avui no hem pedalat però hem continuat reparant rodes punxades. A la tarda n'arreglem quatre de rodes punxades. Posem pegats, muntem la roda i torna a perdre pressió, és desesperant. Quant pegats hem posat? No ho sabem amb en certesa, probablement més de cinquanta.

Anem a sopar a casa de l'Ibrahim. Ens a preparat arròs i llagosta, que hem pagat nosaltres, naturalment.

11 • Dilluns, 6 de desembre de 2004

KÉBÉMÉR – LOMPOUL-SUR-MER - MBORO

A les sis sona el despertador. Volem sortir a les 6.30 h. Quanta innocència! L'hotel tancat amb pany i forrellat i l'horari de la ciutat és molt diferent a l'horari rural. Tothom està dormint. De mica en mica els anem posant en marxa: aquell que fa la factura; aquell que prepara el suc de fruita, qui fa el cafè, qui fa els "croisants".

Aprofitem per tornar a reparar les rodes que suposadament vam fer-ho ahir. Potser no aprovarem l'examen d'avaluació.

Sortim en direcció a la "gare routière". Casualment, ens trobem amb el mateix xòfer que ens va dur des de Louga. Fem preu i ens duu fins a Kébémér, camí de Dakar.

Recorrem una carretera asfaltada de bon ferm i de traçat ondulat amb un seguit de pujades i baixades, camps de baobabs i eucaliptus. Per primera vegada podem pujar i baixar, encara que d'una manera molt suau. Arribem fins a la costa a un poble de pescadors (sense turistes) de nom Lompoul-sur-mer. Són les 12.30 h.

39,40 km	23,44 km/h	1 h 41 min
-----------------	-------------------	-------------------

Decidim continuar la ruta per la costa, això vol dir a ran d'aigua. Interpretem –ja que no parlen francès- que la marea està baixant i que cada vegada ens serà més favorable el poder rodar amb la bicicleta per allà on trenquen les onades.

La tècnica és força complicada, ja que si t'allunyes de l'aigua la sorra no és prou compacta i es fa impossible circular. Si t'acostes a la línia de les onades, de tant en tant, una onada és més forta, va més enllà i et fa arribar l'aigua a mitja roda.

L'experiència té una durada de 3 h 20 min en les que recorrem 36 quilòmetres. Arribem a Mboro. Ens ofereixen diversos allotjaments precaris, preferim anar fins a un campament a 4 km de la costa. Ens dutxarem amb la bicicleta "posada". Cal eliminar tota la salabror de l'aigua de mar.

El Raimon Canals ha trencat el canvi de marxes, el Lluís ha punxat (la única del dia). Han de fer un bon tros a peu per la platja.

89,57 km	14,96 km/h	5 h 59 min
-----------------	-------------------	-------------------

12 • Dimarts, 7 de desembre de 2004

MBORO - RUFISQUE

Vam sopar -un tall de pollastre (per cap) amb patates fregides-. Hem dormit (en cabanes noves, netes i llit confortable) i hem esmorzat en el campament. L'ambient ha estat molt acollidor i el tracte dispensat pel Daniel molt agradable. El campament, com quasi tots els negocis, està regentat per un blanc.

Continuem amb el taller de reparació de bicicletes. Avui toca substituir el canvi de marxes del Raimon Canals. Ell volia aprofitar l'ocasió i deixar de pedalar, agafant un transport fins a Dakar que dista uns 50 quilòmetres. No s'ha pogut lliurar de la darrera pedalada.

Anem pedalant fins al lac Rebta (llac Rosa). Potser per ser bons minyons i pel fet anar-hi en bicicleta el veig realment d'un impactant color rosa per primera vegada. Les dues anteriors no era de color rosa.

Continuem pedalant fins a Rufisque on cerquem la "gare routière". Lloguem un bus de 40 places que ens duu a Dakar (40 km) per 12000 F. El colapse de trànsit no te res a envejar als que es formen a Barcelona. Ens instal·lem a l'hotel Oceànic.

85,40 km	20,44 km/h	4 h 11 min
-----------------	-------------------	-------------------

13 • Dimecres, 8 de desembre de 2004

DAKAR

Dia d'estada a Dakar. Compres, compres i més compres. Ahir a la nit el recepcionista ens feia el "favor" de permetre'ns deixar les bicicletes i l'equipatge per 20000 F, llogant una habitació "single", tot esperant el vol que surt a les 3.10 h de la matinada de demà.

Aquest matí resolem el problema amb que sembla la gerent de l'hotel (europea). Ens permet deixar els embalums sense pagar res. La paciència és la millor consellera a l'Àfrica i per extensió arreu del mon.

Anem fent tombs per Dakar. Arribem fins al mercat d'artesans a la cornisa.

El darrer dia sempre és bastant molest. No obstant, nosaltres l'afrontem amb la satisfacció d'haver fet un viatge amb recorregut magnífic, en el qual ens hem saltat el guió previst inicialment, però la improvisació que hem anat orquestrant ha estat d'allò més satisfactori.

Anem a sopar senzill, de bocata, després de fer un munt de càlculs sobre la nostra economia la solvència i la capacitat d'ajustar al màxim la disponibilitat dels francs que atresorem.

A les 23.00 h amb dos taxis anem fins l'aeroport. El viatge s'acaba però les sorpreses ens seguiran mantenint entretinguts. Ens diuen que començaran a facturar a 24.00 h, no ens ho acabem de creure ja que el vol està previst per a les 3.10 h. A les dotze en punt la maquinària administrativa africana es posa en marxa. Sembla mentida, això ja no és el que era!

Facturem l'equipatge i les bicicletes, mentre fem el tràmit ens informen que hem d'anar a parlar amb el responsable de la companyia aèria, el qual ens fa saber que les bicicletes hauran de pagar, no per excès de pes sino per ser un equipatge especial, que haurien d'anar embalades!

Ens exigeixen 100 euros per bicicleta. Un total de $100 \times 6 = 600$ euros! Si fa unes hores estavem ratjant tres euros per un sopar!

Desmuntem la roda del davant, emboliquem la bicicleta amb el film d'embalar maletes. Hem de pagar l'equivalent a un paquet petit més un de gran. Tot i que rondinem hem fet un bon negoci: hem estaliat 95 euros per persona per una hora de feina.

14 • Dijous, 9 de desembre de 2004

DAKAR – LISBOA - BARCELONA

No hi ha cap notícia d'aquest avorrit viatge.

1. BCN – LISBOA -DAKAR	-
2. YOFF	-
3. DAKAR – ST. LOUIS – MATAM	-
4. OUROSSOGUI - NGUIDJILONE	55
5. NGUIDJILONE – THILOGNE	50
6. 4. OUROSSOGUI – RANÉROU	90
7. RANÉROU – YONOFÉRE	60
8. YONOFÉRE – LINGUÈRE	80
9. LINGUÈRE – LOUGA	130
10. SAINT LOUIS	-
11. KÉBÉMÉR – M'BORO	90
12. M'BORO – RUFISQUE	85
13. DAKAR	-
14. DAKAR – LISBOA - BCN	-
	640